

Pospíchám za tebou

Waldemar Matuška

Obzor už se modří,
pádím na svém oři,
za chvíli den tu být musí,
já mezi kaktusy
pospíchám za tebou, za tebou,
za tebou, za tebou, za tebou, za tebou.

Probouzí se pampa,
slunce jako lampa
ve chvíli přede mnou visí,
já mezi kaktusy pospíchám
za tebou, za tebou, za tebou,
za tebou, za tebou, za tebou.

Už abych u tebe stál, všemu se smál,
těšil se z krásného dopoledne,
koníku leť, slunce jak měď
na cestu nám svítí, noc už bledne.

Nejhezčí světa kus,
kde ani autobus,
ani dostavník nejezdí,
lidi se nešidí,
pospíchám za tebou,
za tebou, za tebou, za tebou, za tebou, za tebou.

Nejhezčí světa kus...

Je, je, je, za tebou, za tebou,
za tebou, za tebou, za tebou.